

Tožba, vložena 21. aprila 2010 – Španija proti Komisiji**(Zadeva T-178/10)**

(2010/C 161/82)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Kraljevina Španija (zastopnik: N. Díaz Abad)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

— Odločba Evropske komisije z dne 22. februarja 2010 naj se razglasi za nično v delu, v katerem se je dovolilo odložitve zahtevkov za vmesna plačila, ki jih je vložila Španija med 17. novembrom in 30. decembrom 2009, podredno pa naj se ta odločba razglasi za delno nično v zvezi z naslednjimi zahtevki za vmesna plačila:

- 2007ES161PO008 Andaluzija 94 370 752,75 EUR
- 2007ES161PO008 Andaluzija 479 712 483,22 EUR
- 2007ES162PO001 Kantabrija 4 697 332,79 EUR
- 2007ES162PO006 Katalonija 15 392 569,98 EUR
- 2007ES162PO008 Aragonija 12 451 358,48 EUR

— zahtevi, da naj Evropska komisija plača obresti zaradi zamude pri dejanskemu izplačilu zahtevkov za vmesna plačila, ki je bilo neupravičeno odloženo, naj se ugotovi, in

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba je bila vložena zoper odločbo tožene stranke, da prekine tek roka za izplačilo določenih zahtevkov za vmesna plačila, ki jih je vložila Španija med 17. novembrom in 30. decembrom 2009. Ta prekinitev se nanaša na dvajset zahtevkov za vmesna plačila v skupnem znesku 1 890 708 859,51 EUR.

V podporo svojim predlogom tožeča stranka navaja naslednje tožbene razloge:

— Kršitev člena 91(1)(a) Uredbe 1083/2006 ⁽¹⁾, ker je Komisija – ne da bi predložila poročilo nacionalnega revizijskega organa ali revizijskega organa Skupnosti, s katerim bi se dokazal obstoj znatnih pomanjkljivosti v delovanju sistemov

za upravljanje in nadzor in čeprav take pomanjkljivosti ne obstajajo – z izpodbijano odločbo prekinila tek roka za izplačilo določenih zahtevkov za vmesna plačila, ki jih je vložila Španija.

— Kršitev strategij nadzora, ki jih je sprejela Komisija, ker je Komisija prekinila tek roka za izplačilo navedenih vmesnih plačil, ker je menila, da to, da ni bilo revizij sistemov, pomeni znatno zamudo pri izvedbi strategij, medtem ko te strategije omogočajo Kraljevini Španiji, da predloži revizije sistemov do 30. junija 2010.

— Kršitev načela pravne varnosti, ker se z izpodbijano odločbo zahteva, da bi Kraljevina Španija morala revizije sistemov predložiti prej, kot se to zahteva s časovnim okvirom, dogovorjenim s Komisijo, vendar te zahteve španski organi niso mogli predvideti.

— Kršitev načela legitimnih pričakovanj, kolikor so se nacionalni organi ravnali po časovnih okvirih za revizije, ki jih je Komisija odobrila v okviru strategij, torej časovnih okvirih, ki so jih upoštevali, ne da bi Komisija v katerem koli trenutku navedla, da to pomeni pomanjkljivost v sistemu za upravljanje in nadzor.

— Kršitev načela sorazmernosti, ker je ukrep, ki ga je sprejela Komisija, nesorazmeren in v nasprotju z učinkovitostjo finančnega upravljanja, in ker obstajajo drugi, finančno manj obremenjujoči pravni instrumenti za doseg istega cilja.

Podredno tožeča stranka predlaga razglasitev delne ničnosti izpodbijane odločbe zaradi kršitve člena 87(2) Uredbe 1083/2006, ker zadevna plačila niso bila poravnana v roku dveh mesecev po vložitvi zahtevkov.

Nazadnje Kraljevina Španija zahteva zamudne obresti v skladu s členom 87(2) Uredbe 1083/2006, členom 83 Uredbe 1605/2002 ⁽²⁾ in členom 106(5) Uredbe Komisije 2342/2002 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1083/2006 z dne 11. julija 2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1260/1999 (UL L 210, str. 25).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 25, str. 43).

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES, Euratom) št. 2342/2002 z dne 23. decembra 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 357, str. 1).